

ת"פ 15555/10/18 - דוד שלום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

ת"פ 15555-10-18 מדינת ישראל נ' שלום
תיק חיצוני: 193752/2018

מספר בקשה: 7

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מבקשים	דוד שלום
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק"), לקבלת פירוט נתונים ונהלים או הנחיות בדבר עבירות דומות לעבירה בגינה הועמד המבקש לדין.

הרקע וטיעוני הצדדים

2. כתב האישום, אשר הוגש נגד המבקש ביום 8.10.18, ייחס לו עבירה של **ידיעה כוזבת על עבירת פשע**, לפי סעיף 243 סיפא לחוק.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.5.18, בשעה 11:54, המבקש מסר תלונה כוזבת בתחנת המשטרה בנוגע למתלוננת, לאחר שסבר שהמתלוננת מבקשת להפרד ממנו ועל מנת להבטיח לעצמו זכויות הוריות על בנם המשותף. בתלונתו, טען המבקש כי המתלוננת שתתה כל הלילה ובבוקר, כשבנם הפעוט התלונן ובכה, המתלוננת כעסה עליו שהעיר אותה ונתנה לו בעיטה בראשו. עוד טען, כי לאחר מכן איימה עליו המתלוננת כשהיא אווזת בידה בסכין ואף רדפה אחריו בדירה כשהוא אווז את הפעוט בידיו. לטענתו, הוא ברח מהדירה כשהוא משאיר את הפעוט על המיטה, ולאחר מכן, בנוכחות בעל הבית, המתלוננת יצאה מהדירה והמשיכה רודפת אחריו כשהסכין בידה.

4. כתוצאה מהגשת התלונה על ידי המבקש, הגיעו שוטרים לדירה ועכבו את המתלוננת לתחנת המשטרה שם נחקרה באזהרה ונטלו ממה אמצעי זיהוי, ולאחר מכן, הוחתמה על כתב ערובה ונאלצה להמציא ערב צד ג' שיערוב לתנאי שחרורה.

5. בהמשך, בשעה 14:00, במהלך עימות שבוצע בין השניים, הודה המבקש כי שיקר.

6. ביום 12.01.20 הגיש ב"כ המבקש בקשה לפי סעיף 108 לחוק, במסגרתה ביקש להורות למשיבה להעביר לידי המבקש את הפרטים הבאים:

א. פירוט נתונים בדבר כמות המקרים בהם נחקרו באזהרה אנשים בחשד לביצוע עבירה לפי סעיף 243 לחוק.

ב. פירוט נתונים בדבר כמות המקרים בהם נחקר באזהרה בן זוג בחשד לביצוע עבירה של לפי סעיף 243 לחוק.

ג. פירוט נתונים בדבר כמות כתבי האישום שהוגשו נגד בני זוג המייחסים להם עבירה של ידיעה כוזבת, לפי סעיף 243 לחוק.

ד. פירוט נתונים בדבר כמות המקרים בהם נחקר באזהרה בן זוג בחשד לביצוע עבירה של ידיעה כוזבת, לפי סעיף 243 לחוק, ושלבסוף הוחלט שלא להגיש נגדם כתב אישום וסיבת סגירת התיק.

ה. העתק של כל נוהל או הנחיה כתובה, ככל שאלו קיימים, מעבר להנחיה 2.5 להנחיות פרקליט המדינה, המשמשים את המשיבה לצורך קבלת החלטה אם להעמיד לדין אדם בעבירה לפי סעיף 243 לחוק.

7. לטענת ב"כ המבקש, מחיפוש במאגר המשפטי "נבו" עולה כי נמצאו 5 מקרים בלבד של בן זוג שנאשם בעבירה לפי סעיף 243 לחוק, ולא נמצא מקרה אחד בו הואשם בן זוג בעבירה לפי סעיף 243 לחוק כשהיא לבדה. עוד טען המבקש, כי לא סביר כי לא נחקר מקרה אחד בו העבירה היחידה שיוחסה לחשוד היא עבירה לפי סעיף 243 לחוק, אך סביר כי הוחלט שלא להעמיד לדין במקרים אלו. ב"כ המבקש ציין, כי בקשתו נועדה לבסס טענת "אכיפה בררנית" שבה נקטה המשיבה עת העמידה את המבקש לדין.

8. לטענת ב"כ המשיבה, אין להורות לתביעה למסור מידע מכח סעיף 108 לחוק, ללא ראיות ראשוניות לאכיפה בררנית, שכן הנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלאת טענת אכיפה בררנית מוטל על הנאשם. בנוסף, נטען כי לתביעה עומדת חזקת התקינות המנהלית והנטל להפריכה מוטל על ההגנה. לטענת המאשימה, קבלת הבקשה משמעותה העברת נטל הראיה מכתפי ההגנה אל כתפי התביעה ועל כן יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

1. בבג"צ 4922/19 אפרים נווה נ' מדינת ישראל -פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 9.12.19, נקבע כי הרף

לקבלת מידע הוא נמוך מזה הנדרש לשם ביסוס טענת אכיפה בררנית:

"טיבו של הנטל הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמוך מהרף שנדרש לצורך סתירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית"

2. לצד זאת, יש להדגיש כי באותו ענין נקבע שעל המבקש לעמוד בנטל הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע בלא שהמבקש עמד בנטל זה:

"הנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליכי הגילוי והעיון ישמשו בסיס להנחת התשתית הראייתית הראשונית בבחינת 'נעשה ונשמע' - נקבל את המידע והמסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמח התשתית הנדרשת להגנה מן הצדק... מכאן, שאין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה ייעשה רק לאחר שהנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

3. לאור האמור לעיל, בצדק ציינה המשיבה, כי הנטל להנחת תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למדיניות האכיפה מוטל על כתפי הנאשם, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה בררנית כדי להצדיק מתן הוראה לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

4. בענייננו, הרי שב"כ המבקש לא עשה דבר על מנת לעמוד ולהרים את הנטל המוטל על כתפיו כדי להניח תשתית ראייתית כלשהיא לביסוס דרישתו. ביסוס הטענה על מיעוט נתונים המצוי במאגרי מידע משפטיים אינו מספיק.

5. עסקין בעבירת ידיעה כוזבת, לפי סעיף 243 לחוק, אשר ב"כ המבקש בעצמו ציין במסגרת בקשתו כי חיפוש במאגר המשפטי "נבו" של מקרים בהם הועמדו נאשמים לדין בגין עבירה זו מעלה מאות תוצאות. לטענת ב"כ המבקש, הוא לא הצליח למצוא מקרה התואם נסיבות מקרה זה, במובן שבו מדובר בעבירה יחידה שיוחסה לבן זוג וכתב האישום בגינה הוגש ללא צירוף אישומים נוספים או עבירות נוספות.

6. העובדה שב"כ המבקש לא איתר נסיבות דומות של ביצוע עבירת ידיעה כוזבת כאשר זו מוגשת לבדה, אינה מעידה, כשלעצמה, על חשד ראשוני למדיניות מסויימת מצד המשיבה, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכאורה ראשוני לאכיפה בררנית. כל מקרה ומקרה מתאפיין בנסיבותיו, ואין בטיעון ב"כ המבקש, המתמקד בנסיבות ביצוע העבירה בלבד ובהגשת כתב האישום בגין עבירה זו כעבירה יחידה, משום הרמת הנטל הראשוני הנדרש.

סוף דבר

7. לאור כל האמור לעיל, לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה שהובאו בפניי ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"א, 24 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.